

Με το προτεινόμενο νομοσχέδιο υλοποιείται η Συνταγματική επιταγή (άρθρο 4 παρ. 2) περί ισότητας των δύο φύλων, μέσα στα ισχύοντα σήμερα νομοθετικά πλαίσια που αφορούν στην Ελληνική ιθαγένεια και στις ληξιαρχικές πράξεις.

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Έτσι αντικαθίστανται, τροποποιούνται ή συμπληρώνονται οι διατάξεις του Ν.Δ. 3370/1955 «περί κυρώσεως του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας» και του Ν. 344/1976 «περί ληξιαρχικών πράξεων», προκειμένου να εναρμονιστούν με τον νόμο 1329/1983, που εκδόθηκε σ' εκτέλεση της εν λόγω Συνταγματικής επιταγής και τον νόμο 1250/1982 που καθιέρωσε τον πολιτικό γάμο. Ειδικότερα για κάθε άρθρο παραθέτουμε τα ακόλουθα:

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

Άρθρο 1.

Με το άρθρο αυτό αντικαθίσταται το άρθρο 1 του Ν.Δ. 3370/1955 και γενικεύεται η κτήση της ιθαγένειας εκείνων που γεννήθηκαν από Έλληνα ή Ελληνίδα, χωρίς τη διάκριση κτήσης της ιθαγένειας των εκτός γάμου γεννηθέντων ή εκείνων που ο πατέρας είναι άπολις.

Έτσι του λοιπού Έλληνας είναι όχι μόνον εκείνος που γεννήθηκε από Έλληνα πατέρα, αλλά και εκείνος που γεννήθηκε από Ελληνίδα μητέρα.

Καταργείται η τελευταία παράγραφος που είχε τεθεί με το άρθρο 1 του Α.Ν. 481/1968, γιατί η διάταξη αυτή έδινε αναδρομικότητα στην ισχύ των περιπτώσεων β και δ του αντικαθιστάμενου άρθρου 1 του Ν.Δ. 3370/1955.

Με την καταργούμενη διάταξη δεν ρυθμίζονταν περιπτώσεις που θ' ανέκυπταν στο μέλλον, αλλά περιπτώσεις σχετιζόμενες με περιστατικά που έλαβαν χώραν στο παρελθόν.

Άλλωστε η μη επανάληψη τούτων δεν σημαίνει ότι αποκλείεται η εφαρμογή τους στο μέλλον, αν ανακύψουν περιπτώσεις που ανάγονται στη χρονική περίοδο ισχύος τους.

Άρθρο 2.

Η αντικατάσταση των άρθρων 2 και 3 του Ν.Δ. 3370/1955 υπαγορεύτηκε από τις διατάξεις του άρθρου 1473 του Αστικού Κώδικα, όπως τροποποιήθηκαν με το νόμο 1329/1983.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1473 του Α.Κ. δεν αρκεί μόνον ο επιγενόμενος γάμος των γονέων ενός παιδιού για να θεωρηθεί αυτό σε νόμιμο γάμο γεννημένο, αλλά χρειάζεται και αναγνώριση εκούσια ή δικαστική πριν ή μετά την τέλεση του γάμου.

Τέτοια ρύθμιση δεν προβλεπόταν από τις καταργηθείσες διατάξεις του Α.Κ., αφού και μόνον η τέλεση του γάμου καθιστούσε το εξώγαμο παιδί γνήσιο.

Για το λόγο αυτό ήταν αναγκαία ή ύπαρξη των άρθρων 2 και 3 του Ν.Δ. 3370/1955.

Τέλος η νέα διάταξη προσαρμόζεται στις διατάξεις του άρθρου 127 του Α.Κ. όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν.Δ. 1329/1983, σύμφωνα με τις οποίες καθιερώνεται το 18ο έτος της ηλικίας ως έτος ενηλικότητας.

Άρθρο 3.

Ενοποιήθηκαν τα άρθρα 6 και 7 του Ν.Δ. 3370/1955 σε ένα άρθρο για λόγους νομοτεχνικής απλούστευσης.

Με τις νέες διατάξεις, προσαρμοσμένες στις διατάξεις του άρθρου 127 του Αστικού Κώδικα, όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 3 του Ν. 1329/1983, μπορεί να ζητήσει πολιτογράφηση εκείνος που έχει συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του, αντί του 21ου που ίσχυε. Ακόμα η αλλογενής σύζυγος του Έλληνα μπορεί να γίνει Ελληνίδα με

πολιτογράφηση, αν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις και όχι από το γεγονός και μόνον ότι είχε παντρευτεί Έλληνα.

Έτσι πραγματώνεται η συνταγματική επιταγή για την ισότητα των ανδρών και των γυναικών.

Άρθρο 4.

Αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 9 του Κώδικα Ελληνικής ιθαγένειας (ν.δ. 3370/55) για να προσαρμοσθεί ο τύπος του όρκου στο σημερινό δημοκρατικό πολίτευμα της Χώρας.

Άρθρο 5.

Αντικαθίστανται τα άρθρα 10 και 11 δ'ς του Ν.Δ. 3370/1955 και προσαρμόζονται οι διατάξεις στη καθιερούμενη αρχή της ισότητας ανδρών και γυναικών.

Με τις προηγούμενες διατάξεις προβλεπόταν ν' αποκτούν την ελληνική ιθαγένεια μόνον τ' ανήλικα παιδιά του αλλοδαπού άνδρα και όχι της αλλοδαπής γυναίκας (εκτός αν αυτή ήταν άγαμη, χήρα ή διαζευγμένη).

Η ανωτέρω ρύθμιση ήταν αναγκαία για να εναρμονιστούν οι διατάξεις στη καθιερούμενη αρχή της ισότητας ανδρών και γυναικών.

Άρθρο 6.

Καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 4, 15, 16 και 22 του Ν.Δ. 3370/1955 και καθιερώνεται η αρχή της ανεξαρτησίας ή ατομικότητας της ιθαγένειας. Έτσι πια ο γάμος δεν θ' αποτελεί πηγή κτήσης ιθαγένειας.

Άρθρο 7.

Η διάταξη αυτή κρίθηκε αναγκαία για λόγους ίσης μεταχείρισης των γυναικών που απόκτησαν ή απέβαλαν με τις προϋσχύουσες διατάξεις την ελληνική ιθαγένεια - είτε λόγω γάμου με Έλληνα, είτε λόγω γάμου με αλλοδαπό - με εκείνες που με το νέο νομικό καθεστώς, το οποίο υλοποιεί τη συνταγματική επιταγή για την ισότητα ανδρών και γυναικών και ιδιαίτερα με την αρχή της ατομικότητας ή ανεξαρτησίας της ιθαγένειας θα διατηρούν την ιθαγένεια που έχουν κατά την τέλεση του γάμου.

Άρθρο 8.

Η διάταξη αυτή κρίθηκε αναγκαία για λόγους ίσης μεταχείρισης όλων των παιδιών που γεννήθηκαν πριν τον παρόντα νόμο, από Ελληνίδα μητέρα και δεν απόκτησαν την ελληνική ιθαγένεια, αφού ο πατέρας τους είναι αλλοδαπός, με εκείνα τα παιδιά που θα γεννηθούν μετά την ισχύ του νόμου τούτου και τα οποία θα είναι Έλληνες πολίτες από τη γέννησή τους, εφ' όσον ο πατέρας τους ή η μητέρα τους θα είναι Έλληνες κατά το χρόνο γέννησης.

Άρθρο 9.

Η μεταβατική αυτή διάταξη θεσπίστηκε προκειμένου να ρυθμιστούν τα ερμηνευτικά προβλήματα που δημιούργησε σε θέματα ιθαγένειας η αναδρομική ισχύς του άρθρου 7 του Ν. 1250/1982 «για την καθιέρωση του πολιτικού γάμου».

Ως βασική αρχή θεωρήθηκε ότι το άρθρο 7 του ανωτέρω νόμου, που αναγνώρισε ως υποστατούς όλους τους γάμους Ελλήνων που έγιναν στο εξωτερικό με τον τύπο που πρόβλεπαν οι αρχές του τόπου τέλεσης, ρυθμίζει μόνον αστικές σχέσεις και δικαιώματα και όχι θέματα ιθαγένειας.

Συνεπώς δεν έχει καμιά συνέπεια στην κτήση ή στην απώλεια της Ελληνικής ιθαγένειας.

Παρά ταύτα επειδή κρίνεται εθνικά σκόπιμα να δοθεί ή δυνατότητα απόκτησης της ελληνικής ιθαγένειας στα παιδιά που γεννήθηκαν μεν από μη νόμιμο γάμο Έλληνα με αλλοδαπή, αλλά θεωρούνται γνήσια σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 7 του Ν. 1250/1982 δίνεται η δυνατότητα, με τις ανωτέρω μεταβατικές διατάξεις, στα παιδιά αυτά, μέσα σε μια ανατρεπτική προθεσμία περίπου δύο χρόνων, να ζητήσουν ν' αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια.

Άρθρο 10.

Με το άρθρο αυτό εναρμονίζονται οι σχετικές διατάξεις Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας (που αφορούν στην ηλι-) με τον Νόμο 1329/1983 που όρισε ως έτος ενηλικίωσης 18ο.

Άρθρο 11.

Καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 11, 18, 21, 23 και 30 του Ν.Δ. 3370/1955.

Το άρθρο 11 για λόγους ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών.

Η γυναίκα του πολιτογραφουμένου αλλοδαπού θ' ακολουθεί την ίδια περίπου πολιτογραφήσεως διαδικασία.

Το άρθρο 18 γιατί είναι αντίθετο προς τις διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος.

Το άρθρο 21 γιατί οι περιπτώσεις που ρυθμίζει καλύπτονται από τις διατάξεις του άρθρου 4 του παρόντος, αφού στην ουσία η ανάκτηση της ιθαγένειας είναι ουσιαστικά πολιτογράφηση.

Το άρθρο 23 γιατί όπως τονίστηκε πιο πάνω καταργήθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 21 και 22 στα οποία αναφέρονταν.

Το άρθρο 30 γιατί το περιεχόμενό του καλύπτεται από μεταβατικές διατάξεις.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

Άρθρο 12.

Με τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου αντικαθίσταται δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του Ν. 344/1976 και ορίζεται ότι υπόχρεος προς δήλωση στον μητρώο ληξιαρχο γάμου κωφάλαλου ή κωφού που δεν γνωρίζει γραφή και ανάγνωση είναι για μεν τον πολιτικό γάμο δήμαρχος ή ο πρόεδρος της κοινότητας που τέλεσε το γάμο, για δε το θρησκευτικό γάμο ο οικείος θρησκευτικός λειτουργός.

Άρθρο 13.

Με τις διατάξεις του ανωτέρω άρθρου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 16 του Ν. 344/1976 και ορίζεται ότι η σχετική δήλωση περί του τελεσθέντος γάμου, που είναι απαραίτητο να συντάσσουν οι δήμαρχοι και οι πρόεδροι κοινοτήτων οι οποίοι σύμφωνοι με το άρθρο 1 του Ν. 344/1976 τελούν τους πολιτικούς γάμους, υπογράφουν και δύο σύζυγοι και οι μάρτυρες.

Άρθρο 14.

Με τη διάταξη του άρθρου αυτού αντικαθίστανται τα εδάφια γ και δ της παραγράφου 1 του άρθρου 22 του Ν. 344/1976 και ορίζεται ότι η ληξιαρχική πράξη γεννήσεως περιέχει το επώνυμο του τέκνου. Η ρύθμιση αυτή γίνεται γιατί σύμφωνα με τις διατάξεις του νέου άρθρου 1505 του Αστικού Κώδικα (άρθρο 17 Ν. 1329) οι γονείς υποχρεούνται πριν από το γάμο τους να προσδιορίζουν με αμετάκλητη κοινή δήλωση τους ενώπιον συμβολαιογράφου ή του λειτουργού που θα τελέσει το γάμο τους το επώνυμο των παιδιών που θα γεννηθούν από το γάμο αυτό. Επίσης προστέθηκε η παράγραφος των τέκνων και η δημοσιότητα αυτών γιατί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 1416/84 (ΕΚ 18/21.2.1984) τα στοιχεία αυτά καθορίζονται από τους γονείς του νεογνού ενώπιον του ληξιαρχού.

Άρθρο 15.

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού αντικαταστάθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 25 και ορίζεται ότι στη ληξιαρχική πράξη γεννήσεως καταχωρίζεται το όνομα (κύριο) του νεογνού με αμετάκλητη δήλωση των γονέων του που ασκούν την γονική μέριμνα ή του ενός από αυτούς εφοδιασμένου με ενόχνη δήλωση του άλλου. Σε περίπτωση δε που δεν υπάρχουν και οι δύο γονείς το όνομα καταχωρίζεται με δήλωση του προσώπου που ασκεί την επιμέλεια του τέκνου. Η θέσπιση αυτή κρίθηκε αναγκαία ύστερα από την καταχώριση με το άρθρο 1510 Α.Κ. της γονικής μέριμνας.

Άρθρο 16.

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 42 του Ν. 344/1976, όπως τροποποιήθηκε από την παράγραφο 6 του άρθρου 4 του Ν. 1250 με την οποία ορίζεται η δυνατότητα δήλωσης εκτός των ληξιαρχικών γεγονότων γέννησης και θανάτου και του πολιτικού γάμου ελλήνων υπηκόων που λαμβάνουν χώρα στην αλλοδαπή και ενώπιον των επιχωρίων αρχών.

Η θέσπιση της διάταξης αυτής κρίθηκε απαραίτητη γιατί όπως είχε διατυπωθεί στην παράγραφο 6 του άρθρου 4 του Ν. 1250/1982 καταργούσε αφενός μεν τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 42 του Ν. 344/1976 με την οποία ο νομοθέτης θέλησε όπως τα παραπάνω ληξιαρχικά γεγονότα δηλώνουν καταρχήν υποχρεωτικά στην αρμόδια ελληνική προξενική αρχή και αφετέρου στερούσε το δικαίωμα στους Έλληνες υπηκόους να ζητήσουν, εφόσον επιθυμούν, την σύνταξη και ελληνικής ληξιαρχικής πράξης με βάση την αντίστοιχη της επιχώριας αρχής από την αρμόδια ελληνική προξενική αρχή.

Αθήνα, 27 Μαρτίου 1984

Οι Υπουργοί.

Εσωτερικών
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

Εξωτερικών
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

Δικαιοσύνης
Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 481'

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων του υπ' αριθ. 3370/1955 Ν.Δ. «περί κυρώσεως του Κώδικος Ελληνικής Ιθαγενείας».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσασμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Αι διατάξεις των εδαφίων β' και δ' του άρθρου 1 του Ν.Δ. 3370/1955 «περί κυρώσεως του Κώδικος Ελληνικής Ιθαγενείας» εφαρμόζονται και ως προς τους προ της έναρξεως της ισχύος του εν λόγω Νομοθετικού Διατάγματος γεννηθέντας, οίτινες θεωρούνται αποκτήσαντες την Ελληνικήν ιθαγένειαν από της γεννήσεώς των.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 3370.

Περί κυρώσεως του Κώδικος της Ελληνικής Ιθαγενείας.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 1 Σεπτεμβρίου 1955 σύμφωνον γνώμη της κατά την παράγραφο 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσασμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

Κυρούται ο υπό της Επιτροπής, της συσταθείσης επί τη βάσει του άρθρου 1 του υπ' αρ. 3129/1955 Νόμου «περί συστάσεως Επιτροπής δια την τροποποίησιν, συμπλήρωσιν και κωδικοποίησιν των περί ιθαγενείας διατάξεων», συνταχθείς «Κώδιξ της Ελληνικής Ιθαγενείας», έχων ούτω:

ΚΩΔΙΞ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΚΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ

I. Δια γεννήσεως.

Άρθρον 1.

Έλλην είναι από της γεννήσεως :

- α΄) Ο έξ Έλληνας πατρός γεννηθείς.
- β΄) Ο έξ Ελληνίδος μητρός τεχθείς, εάν ο πατήρ αυτού είναι άπολις.
- γ΄) Ο έξ Ελληνίδος και πατρός μη νομίμου.
- δ΄) Ο εν Ελλάδι γεννηθείς ο μη κτώμενος δια της γεννήσεως αλλοδαπήν ιθαγένειαν.

II. Δια νομιμοποιήσεως.

Άρθρον 2.

Ο προ της συμπληρώσεως του 21ου έτους της ηλικίας του, νομιμοποιηθείς ως τέκνου Έλληνας, γίνεται Έλλην από της νομιμοποιήσεως.

III. Δι' αναγνωρίσεως.

Άρθρον 3.

Ο προ της συμπληρώσεως του 21ου έτους της ηλικίας του αναγνωρισθείς, δι εκουσίας ή πλήρους δικαστικής αναγνωρίσεως ως τέκνον Έλληνας, γίνεται Έλλην από της αναγνωρίσεως.

IV. Δια γάμου.

Άρθρον 4.

1. Αλλοδαπή μεθ' Έλληνας συζευθείσα γίνεται Ελληνίς, εκτός άν, διατηρούσα την ήν κατά την τέλεσιν του γάμου κέκτηται ιθαγένειαν, δηλώση προ ταύτης ότι δεν θέλει ν' αποκτήση την Ελληνικήν ιθαγένειαν. Η δήλωσις γίνεται υπό μόνης της γυναικός και αν έτι είναι ανήλικος εις τον Δήμαρχον ή Πρόεδρον της Κοινότητος του τόπου της κατοικίας της. Εάν αύτη διαμένη εν τη αλλοδαπή, η δήλωσις γίνεται εις την Ελληνικήν Προξενικήν Αρχήν του τόπου της διαμονής. Ο προς όν η δήλωσις, υποχρεούται να διαβιβάση αμελλητί αντίγραφον αυτής εις το Υπουργείον των Εσωτερικών.

2. Δεν γίνεται δια γάμου Ελληνίς ή αλλοδαπή :

- α΄) Εάν έχη εκδοθή κατ' αυτής απόφασις απελάσεως.
- β΄) Εάν είναι υπήκοος πολιτείας εμπολέμου προς την Ελλάδα, εφ' όσον ο γάμος ετελέσθη κατά την διάρκειαν του πολέμου.

V. Αναγνώρισις ιθαγενείας ομογενών εν αλλοδαπή.

Άρθρον 5.

1. Ομογενείας απόλιδες ή αγνώστου ιθαγενείας κατοικούντες εν τη αλλοδαπή, οίτινες συμπεριφέρονται πράγματι ως Έλληνες, δύνανται ν' αναγνωρισθώσιν ως Έλληνες, εάν υποβάλωσιν αίτησιν προς την Ελληνικήν Προξενικήν Αρχήν.

VI. Δια πολιτογραφήσεως.

Άρθρον 6.

Αλλοδαπός συμπληρώσας το 21ον έτος της ηλικίας του δύνανται να γίνη Έλλην δια πολιτογραφήσεως.

Άρθρον 7.

1. Δια την πολιτογράφησιν απαιτείται η πλήρωσις των ακολούθων όρων :

- α΄) Δήλωσις της περί τούτου βουλήσεως του αλλοδαπού εις τον Δήμαρχον ή Πρόεδρον της Κοινότητος του τόπου εν ώ προσίθεται να καταστήση την κατοικίαν του.

β΄) Εάν είναι αλλογενής, διαμονή εν Ελλάδι επί τριετία μετά την δήλωσιν. Τούτο δεν απαιτείται δια τον γεννηθέντα και κατοικούντα εν Ελλάδι.

γ΄) Αίτησις πολιτογραφήσεως προς το Υπουργείον των Εσωτερικών.

δ΄) Ηθικός χαρακτήρ του αιτούντος πολιτογράφησιν.

2. Δεν δύνανται να πολιτογραφηθή ο αλλοδαπός :

- α΄) Καθ' ού εξεδόθη απόφασις απελάσεως.

β΄) Όστις κατεδικάσθη επί κακουργήματι οιωδήποτε ή πλημμελήματι εσχάτης προδοσίας, προδοσίας της χώρας, κατά των ηθών, επί κλοπή, απάτη, υπεξαίρεσει, εκβιάσει, πλαστογραφία, ψευδή βεβαιώσεσι, κιβδηλία, παραχαράξει, συκοφαντική διαφημίσει, λαθρεμπορία, επί παραβάσει εις βαθμόν πλημμελήματος των νόμων περί εγκαταστάσεως και κινήσεως αλλοδαπών εν Ελλάδι, περί προστασίας του εθνικού νομίματος και περί ναρκωτικών και μεταχειρίσεως τοξικομανών, επί οιωδήποτε πλημμελήματι εκτελεσθέντι υπ' αυτού καθ' υποτροπήν ή ως καθ' έξιν εγκληματίου και επί οιωδήποτε πλημμελήματι, εάν ή καταγνωσθείσα ποιηή είναι φυλάξις τουλάχιστον έτους.

3. Η πολιτογράφησις γίνεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εσωτερικών, κατόπιν ερευνής.

4. Η απορρίπτουσα την αίτησιν πολιτογραφήσεως απόφασις δεν χρήζει αιτιολογίας.

II. Δια δηλώσεως βουλήσεως περί αποβολής .

Άρθρον 15.

Αλλοδαπή αποκτήσασο δια γάμου μεθ' Έλληνας την Ελληνικήν ιθαγένειαν αποβαλλει ταύτην, αν διατηρούσα την ην κέκτηται κατά την τέλεσιν του γάμου ιθαγένειαν, δηλώση εντός έτους από ταύτης την περί τούτου βουλήσιν της. Η δήλωσις γίνεται ως ορίζει το άρθρον 4 παρ. 1. Η ευχέρεια αύτη δεν παρέχεται εις την καταδιωκομένην επί κακουργήματι ή πλημμελήματι.

III. Ένεκα γάμου μετ' αλλοδαπού.

Άρθρου 16.

Ελληνίς συζευθείσα μετ' αλλοδαπού αποβάλλει την Ελληνικήν ιθαγένειαν, εάν κτάται λόγω του γάμου της την ιθαγένειαν του συζύγου της, εκτός αν δηλώση προ του γάμου της, ότι θέλει να διατηρήση την Ελληνικήν ιθαγένειαν. Η δήλωσις γίνεται εις τον Δήμαρχον ή Πρόεδρον της κοινότητος του τόπου της κατοικίας της ή, εάν διαμένη εις την αλλοδαπήν, εις την Ελληνικήν προξενικήν Αρχήν του τόπου της διαμονής της. Ο προς όν η δήλωσις υποχρεούται να διαβιβάση αμελλητί αντίγραφον αυτής εις το Υπουργείον των Εσωτερικών.

IV. Ένεκα λύσεως γάμου μεθ' Έλληνας.

Άρθρον 17.

Αλλοδαπή, αποκτήσασα την Ελληνικήν ιθαγένειαν δια γάμου μεθ' Έλληνας, δύνανται, λυθέντος του γάμου, εφ' όσον αποκτά αλλοδαπήν ιθαγένειαν, να αποβάλη την Ελληνικήν ιθαγένειαν, εάν δηλώση την περί τούτου βουλήσιν της εις τον αρμόδιον δήμαρχον ή πρόεδρον της κοινότητος ή την Ελληνικήν προξενικήν Αρχήν και επιτραπή η αποβολή δι' αποφάσεως του Υπουργού των Εσωτερικών μετά γνώμην του Συμβουλίου Ιθαγενείας.

V. Ένεκα νομιμοποιήσεως ή αναγνωρίσεως τινος ως τέκνου αλλοδαπού.

Άρθρον 18.

Ο προ της συμπληρώσεως του 21ου έτους της ηλικίας του νομιμοποιηθείς ή αναγνωρισθείς ως τέκνον αλλοδαπού πατρός απόλλυσι την Ελληνικήν ιθαγένειαν, εάν κτάται λόγω της νομιμοποιήσεως ή της αναγνωρίσεως την ιθαγένειαν του πατρός.

VI. Ένεκεν εγκαταλείψεως του Ελληνικού εδάφους.

Άρθρον 10.

Τα, κατά την πολιτογράφησιν ανδρός μη έχοντα συμπληρώσει το 20όν έτος της ηλικίας των άνακα τέκνα αυτού

ίνονται Έλληνες από της πολιτογραφήσεως. Εάν είναι αλλογενή, δύνανται, εφ' όσον διατηρούν την ήν εκέκτηντο κατά την πολιτογράφησιν ιθαγένειαν, να παραιτηθώσι της ελληνικής ιθαγενείας δια δηλώσεως της περί τούτου βουλήσεως των, γινομένης εντός έτους από της συμπληρώσεως του 20ου έτους της ηλικίας των, εις τον Δήμαρχον ή Πρόεδρον της Κοινότητος ή την προξενικήν αρχήν του τόπου της κατοικίας των. Ο προς όν η δήλωσις υποχρεούται α διαβιβάση αμελλητί αντίγραφον αυτής εις το Υπουργείον των Εσωτερικών.

Άρθρον 11.

Η σύζυγος του πολιτογραφουμένου Έλληνος δύνανται α αποκτήση την ελληνικήν ιθαγένειαν εάν δηλώση εντός της από της πολιτογραφήσεως την περί τούτου βούλησίν της εις τον Δήμαρχον ή Πρόεδρον της Κοινότητος ή την προξενικήν αρχήν του τόπου της κατοικίας της και δώση τον κατά το άρθρον 9 όρκον του Έλληνος. Ο προς όν η δήλωσις υποχρεούται να διαβιβάση αμελλητί αντίγραφον αυτής εις το Υπουργείον των Εσωτερικών.

VII. Δια κατατάξεως εις τας ενόπλους δυνάμεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΑΝΑΚΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ

Άρθρον 21.

1. Ο κατά το άρθρον 14, αποβαλών την ελληνικήν ιθαγένειαν δύναται ν' ανακτήση ταύτην, εάν, διαμένων εν Ελλάδι, υποβάλη περί τούτου αίτησιν εις το Υπουργείον των Εσωτερικών, γίνη δεκτή η αίτησις του αύτη δι' αποφάσεως του Υπουργού των Εσωτερικών και δώση τον κατά το άρθρον 9 όρκον του Έλληνος.

2. Τα άρθρα 10 και 11 εφαρμόζονται αναλόγως δια τα ανήλικα τέκνα και την σύζυγον του ανακτήσαντος την ελληνικήν ιθαγένειαν.

Άρθρον 22.

1. Η κατά το άρθρον 16 αποβαλούσα την ελληνικήν ιθαγένειαν γυνή δύναται ν' ανακτήση ταύτην εάν δηλώση εντός έτους από του γάμου την περί τούτου βούλησίν της. Η δήλωσις γίνεται ως ορίζει το άρθρον τούτο.

2. Η κατά το άρθρον 16 αποβαλούσα την ελληνικήν ιθαγένειαν γυνή δύναται, λυθέντος του γάμου, ν' ανακτήση αυτήν, εάν διαμένουσα εν Ελλάδι, υποβάλη περί τούτου αίτησιν εις το Υπουργείον των Εσωτερικών, γίνη δεκτή η αίτησις της αύτη δι' αποφάσεως του Υπουργού των Εσωτερικών και δώση τον όρκον του Έλληνος. Τούτο ισχύει και επί του χωρισμού από τραπέζης και κοίτης.

Εν εξαιρετική περιπτώσει δύναται ο Υπουργός Εσωτερικών να εγκρίνη ίνα η εν τη αλλοδαπή διαμένουσα ανακτήση την ελληνικήν ιθαγένειαν χωρίς να επανέλθη εις Ελλάδα, δίδουσα τον όρκον ενώπιον της ελληνικής Προξενικής Αρχής.

Άρθρον 23.

1. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 στοιχ. δ', 2 και 3 του άρθρου 7 εφαρμόζονται και εις τας εν άρθροις 21 και 2 παραγρ. 2 περιπτώσεις ανακτήσεως της ελληνικής ιθαγενείας.

2. Αι διατάξεις της παραγρ. 2 του άρθρου 7 εφαρμόζονται και εις την περίπτωσιν της παραγρ. 1 του άρθρου 22.

Ανάκτησις ελληνικής ιθαγενείας υπό εγγάμων γυναικών.

Άρθρον 30.

1. Ελληνίς αποβαλούσα την ελληνικήν ιθαγένειαν ένεκα άμου μετ' αλλοδαπού ή απόλιδος, δύναται συνεστώτος του άμου να ανακτήση την ελληνικήν ιθαγένειαν εάν διαμένουσα εν Ελλάδι υποβάλη περί τούτου αίτησιν εις το Υπουργείον των Εσωτερικών, εντός εξαμήνου από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος, γίνη δεκτή η αίτησις της δι' αποφάσεως του Υπουργού και δώση τον όρκον του Έλληνος.

2. Αι διατάξεις των παραγρ. 1 στοιχ. δ', 2 και 3 του άρθρου 7 και του δευτέρου εδαφ. της παραγρ. 2 του άρθρου 22 εφαρμόζονται και εν προκειμένω.

NOMOS 344

Περί ληξιαρχικών πράξεων.

Άρθρον 11.

Δήλωσις υπό αναπήρων, τυφλών και κωφαλάλων.

1. Αν ο δηλών ληξιαρχικόν γεγονός είναι ανάπηρος ή τυφλός και δεν δύναται να υπογράψη την συνταχθείσαν ληξιαρχικήν πράξιν, γίνεται εις το τέλος αυτής μνεία του λόγου, δι' όν ούτος δεν δύναται να υπογράψη.

2. Αν ο δηλών είναι κωφός, δύναται όμως να αναγιγνώσκη, η πράξις συντάσσεται τη δηλώσει του, αι δε τυχόν προς αυτόν ερωτήσεις απευθύνονται εγγράφως.

3. Αν ο δηλών είναι κωφός και δεν γνωρίζη ανάγνωσιν ή είναι άλαλος ή κωφάλαλος χωρεί, υποχρεωτικώς, διαδοχή εις την σειράν των υποχρέων προς δήλωσιν.

Προκειμένου περί γάμου μεταξύ προσώπων, ανηκόντων αμφοτέρων εις τας, κατά το προηγούμενον εδάφιον, κατηγορίας, υπόχρεως προς δήλωσιν είναι ο τελέσας τον γάμον θρησκευτικώς λειτουργός.

Άρθρον 12.

Αποδεικτική δύναμις ληξιαρχικών πράξεων.

1. Η κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου καταρτιζομένη ληξιαρχική πράξις γεννήσεως, γάμου και θανάτου αποδεικνύει:

Άρθρον 16.

Σύνταξις δηλώσεως γάμου και βαπτίσεως υπό θρησκευτικού λειτουργού.

1. Ο θρησκευτικός λειτουργός, ο τελέσας ή συμπράξας εις ιεροπραξίαν βαπτίσεως ή γάμου, υποχρεούται να συντάξη επί τόπου, άμα τω πέρατι της ιεροπραξίας, δήλωσιν περιέχουσαν πάντα τα στοιχεία της οικείας ληξιαρχικής πράξεως, υπογραφομένην υπ' αυτού.

2. Υπό την κατά την προηγούμενην παράγραφον δήλωσιν, επί μεν γάμου υπογράφουν και οι συζευχθέντες και ο πατέρας ή η μήτηρ ή άλλος εκ των οικείων ή ο ανάδοχος. Αν ούτοι είναι αγράμματοι, υπογράφουν δύο εκ των παραστέντων ως μάρτυρες.

Άρθρον 22.

Στοιχεία της πράξεως γεννήσεως.

1. Η ληξιαρχική πράξις γεννήσεως, πλήν των εν άρθρω 9 στοιχείων, περιέχει:

α) Το όνομα και επώνυμον, το επάγγελμα και την κατοικίαν του δηλούντος.

β) Τον τόπον, την ώραν, την ημέραν, τον μήνα και το έτος του τοκετού.

γ) Το φύλον του νεογνού.

δ) Το όνομα του νεογνού.

ε) Το όνομα και επώνυμον, την ιθαγένειαν, το θρησκευμα, το επάγγελμα, την κατοικίαν και τα στοιχεία εγγραφής εις το μητρώον αρρένων και το δημοτολόγιον των γονέων.

στ) Το γένος της μητρός.

2. Επί συγγρόνου πολλαπλής γεννήσεως γίνεται ίδια πράξις δι' έκαστον νεογνόν και κατά τρόπον ώστε να εμφανίζεται η διαδοχική σειρά των γεννήσεων.

Άρθρον 25.

Ονοματοδοσία.

Το όνομα του νεογνού καταχωρίζεται εις την ληξιαρχικήν πράξιν γεννήσεως τη δηλώσει του ασκούντος την πατρικήν εξουσίαν, τούτου δε μη υπάρχοντος τη δηλώσει του έχοντος την επιμέλειαν του τέκνου.

N. 1250 ΦΕΚ 46/7.4.82

6. Η παράγρ. 2 του άρθρ. 42 του ίδιου νόμου τροποποιείται και γίνεται η ακόλουθη:

«2. Ληξιαρχικά γεγονότα γέννησης, γάμου και θανάτου Ελλήνων υπηκόων μπορούν να δηλώνονται από τους υποχρέους είτε στην αρμόδια ελληνική προξενική αρχή είτε στις τοπικές ληξιαρχικές αρχές. Στη δεύτερη αυτή περίπτωση, αντίγραφο της σχετικής πράξης, μέσα σε τρεις μήνες από τη σύνταξή της, πρέπει να υποβάλλεται από τους υποχρέους είτε στην αρμόδια ελληνική προξενική αρχή είτε απευθείας στο Ληξιαρχείο Αθηνών».

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγένειας και του Νόμου περί Ληξιαρχικών Πράξεων.

Μέρος πρώτο.

Διατάξεις του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγένειας.

Άρθρο 1.

Κτήση ελληνικής ιθαγένειας με τη γέννηση.

Το άρθρο 1 του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγένειας που κυρώθηκε με το ν.δ. 3370/1955 (ΦΕΚ 258) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το τέκνο έλληνα ή ελληνίδας αποκτά από τη γέννησή του την ελληνική ιθαγένεια.

2. Την ελληνική ιθαγένεια αποκτά από τη γέννησή του και όποιος γεννιέται σε ελληνικό έδαφος εφόσον δεν αποκτά με τη γέννησή του αλλοδαπή ιθαγένεια ή είναι άδηλη ιθαγένειας».

Άρθρο 2.

Κτήση ελληνικής ιθαγένειας με αναγνώριση.

Τα άρθρα 2 και 3 του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγένειας αντικαθίστανται με το παρακάτω άρθρο που λαμβάνει στον Κώδικα τον αριθμό 2:

«Αλλοδαπός που γεννήθηκε, χωρίς γάμο των γονέων του και αναγνωρίσθηκε νόμιμα ως τέκνο έλληνα ή ελληνίδας έτσι ώστε να εξαισιώνεται πλήρως με γνήσιο τέκνο του γονέα του γίνεται έλληνας από την αναγνώριση, αν κατά το χρόνο αυτό δεν είχε συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του».

Άρθρο 3.

Κτήση ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση.

Τα άρθρα 6 και 7 του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγένειας αντικαθίστανται με το παρακάτω άρθρο που λαμβάνει στον Κώδικα τον αριθμό 6:

«1. Αλλοδαπός που έχει συμπληρώσει το 18ον έτος της ηλικίας του μπορεί να γίνει έλληνας με πολιτογράφηση.

2. Για την πολιτογράφηση απαιτείται:

α) Δήλωση του αλλοδαπού στο δήμαρχο ή τον πρόεδρο της κοινότητας όπου θα έχει την κατοικία του, ότι επιθυμεί να πολιτογραφηθεί.

β) Αν ο αλλοδαπός είναι αλλογενής, ακτατής συνολική δικαιοσύνη στην Ελλάδα μέσα στα δέκα τελευταία έτη πριν από την υποβολή της αίτησης για πολιτογράφηση ή τριετής δικαιοσύνη στην Ελλάδα από τη δήλωσή του για πολιτογράφηση. Οι προϋποθέσεις αυτές δεν απαιτούνται γι' αυτόν που έχει γεννηθεί και κατοικεί στην Ελλάδα.

γ) Αίτηση για πολιτογράφηση προς το Υπουργείο Εσωτερικών.

3. Η πολιτογράφηση γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών μετά από έρευνα για το ήθος και γενικά την προσωπικότητά του αλλοδαπού.

Η απόφαση που απορρίπτει την αίτηση για πολιτογρά-

4. Δεν μπορεί να πολιτογραφηθεί ο αλλοδαπός του οποίου έχει διαταχθεί η απέλαση ή που έχει καταδικασθεί από ελληνικό δικαστήριο σε ποινή στερητική της ελευθερίας μεγαλύτερη του ενός έτους ή για εγκλήματα εσχάτης προδοσίας, κατά των ηρώων, κλοπής, απάτης, υπεξαίρεσης, εκβίωσης, πλαστογραφίας, ψευδούς βεβαίωσης, κίβδηλεια, παραχάραξης, συκοφαντικής δυσφήμισης, λαθρομεταφοράς ή για πράξεις σε βαθμό κακουργήματος ή πλημμελήματος της νομοθεσίας για την εγκατάσταση και κίνηση αλλοδαπών στην Ελλάδα, για την προστασία του εθνικού νομίματος και για τα ναρκωτικά.

5. Η απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών για πολιτογράφηση αλλοδαπού, δεν ανακαλείται κατά τη διάρκεια της ετήσιας προθεσμίας του άρθρου 9 παρ. 1 του ν.δ. 3370/1955 «Περί Κώδικος Ελληνικής Ιθαγένειας» εκτός αν στην έκδοσή της συνετέλεσε σπαταλητή ενέργεια ή παράλειψη εκ μέρους του αλλοδαπού στον οποίο αφορά η πολιτογράφηση».

Άρθρο 4.

Η παρ. 2 του άρθρου 9 του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγένειας αντικαθίσταται ως κατωτέρω:

«2. Ο τύπος του όρκου έχει ως εξής: «Ορκίζομαι να φυλάττω πίστη στην Πατρίδα, υπακοή στο Σύνταγμα και στους Νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντα του Έλληνα».

Άρθρο 5.

Κτήση ελληνικής ιθαγένειας από τέκνα πολιτογραφημένου.

Τα άρθρα 10 και 11 δις του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγένειας αντικαθίστανται με το παρακάτω άρθρο που λαμβάνει τον αριθμό 10:

«1. Τα τέκνα του αλλοδαπού ή της αλλοδαπής που πολιτογραφείται, γίνονται έλληνες αν κατά τη συντέλεση της πολιτογράφησης είναι άγαμα και δεν έχουν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας τους.

2. Τα τέκνα που έγιναν έλληνες σύμφωνα με τη διάταξη της παραπάνω παραγράφου μπορούν να αποβάλουν την ελληνική ιθαγένεια, αν:

α) είναι αλλογενή,

β) διατηρούν την ιθαγένεια που είχαν κατά την πολιτογράφηση του γονέα τους και

γ) δηλώσουν τη θέλησή τους για την αποβολή της ελληνικής ιθαγένειας στο δήμαρχο ή στον πρόεδρο της κοινότητας ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας τους ή της δικαιοσύνης τους, μέσα σε ένα έτος από την ημέρα που συμπληρώσαν το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας τους. Αντίγραφο της δηλώσεως υποβάλλεται αμέσως από τις ανωτέρω αρχές στο Υπουργείο Εσωτερικών.

Άρθρο 6.

Επίδραση του γάμου στην ιθαγένεια.

Τα άρθρα 4, 15, 16 και 22 του Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγένειας αντικαθίστανται με το παρακάτω άρθρο που λαμβάνει στον Κώδικα τον αριθμό 4:

«Ο γάμος δεν έχει ως συνέπεια κτήση ή απώλεια της ελληνικής ιθαγένειας».

Μεταβατικές διατάξεις.

Άρθρο 7.

1. Αλλοδαπή που απέκτησε την ελληνική ιθαγένεια λόγω του γάμου της με έλληνα και διατηρεί την ιθαγένεια που είχε πριν από την τέλεση του γάμου, αποβάλλει την ελληνική ιθαγένεια αν δηλώσει τη σχετική βούλησή της, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1986, στον Υπουργό Εσωτερικών ή στο νομάρχη ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας της ή της δικαιοσύνης της.

2. Ελληνίδα που απέβαλε την ελληνική ιθαγένεια λόγω του γάμου της με αλλοδαπό την ανακτά αν δηλώσει τη σχετική βούλησή της μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1986 στον Υπουργό Εσωτερικών ή στο νομάρχη ή στην ελληνική προξενική αρχή του τόπου της κατοικίας της ή της δικαιοσύνης της.